

PRZEWODNIK PRZYSWÓDCY

DO PROGRAMU SAMOWYSTARCZALNOŚCI

PRZEDMOWA

DO PRZYWÓDCÓW PALIKÓW I OKRĘGÓW

Wielu członków Kościoła może udoskonalić własną samowystarczalność, czyli „zdolność, zobowiązanie i dążenie do zaspokajania niezbędnych życiowych potrzeb doczesnych i duchowych, swoich własnych i swojej rodziny” (*Handbook 2: Administering the Church* [2010], 6.1.1.) Troska o biednych i potrzebujących jest jednym z czterech wyznaczonych przez Boga obowiązków Kościoła (*Handbook 2*, 2.2). Ten przewodnik przywódcy pomoże ci w zastosowaniu doktrynalnych zasad, dzięki czemu członkowie będą mogli pomóc sobie i innym osobom w osiągnięciu większej samowystarczalności duchowej i doczesnej.

Poświęć kilka minut na przeczytanie listu od Pierwszego Prezydium, który znajduje się na następnej stronie, aby poznać niektóre z obiecanych błogosławieństw samowystarczalności, które mogą otrzymać członkowie w twoim paliku (lub dystrykcie) i okręgu (lub gminie).

Wydane przez
Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich
Salt Lake City, Utah

© 2017 Intellectual Reserve, Inc.
All rights reserved.
Printed in Germany

Zatwierdzenie wersji angielskiej: 11/17.
Zatwierdzenie do tłumaczenia: 11/17.

Tłumaczenie z: *Leader's Guide for the Self-Reliance Initiative*
Polish
15197 166

PRZESŁANIE OD PIERWSZEGO PREZYDIUM

Bracia i Siostry:

Pan powiedział: „Celem moim jest zaopatrzyć świętych moich” (NiP 104:15). Objawienie to jest obietnicą Pana, że zapewni doczesne błogosławieństwa i otworzy drzwi prowadzące do samowystarczalności, która oznacza możliwość zaspokojenia własnych podstawowych potrzeb życiowych i potrzeb członków naszej rodziny.

Broszura *Moja podstawa: Samowystarczalność* została przygotowana, aby pomóc członkom Kościoła poznać zasady związane z wiarą, wykształceniem, ciężką pracą i zaufaniem Panu oraz wprowadzić je w życie. Przyjęcie i zastosowanie tych zasad umożliwi wam w większym stopniu dostąpienie doczesnych błogosławieństw obiecanych przez Pana.

Zachęcamy was do pilnego studiowania i stosowania tych zasad oraz nauczania ich członków waszych rodzin. Jeśli tak postąpicie, wasze życie będzie błogosławione. Dowiedziecie się, co robić na drodze wiodącej ku większej samowystarczalności. Zostaniecie pobłogosławieni większą nadzieją, spokojem i możliwościami rozwoju.

Pamiętajcie, że jesteście dziećmi naszego Ojca w Niebie. On was kocha i nigdy was nie porzuci. On was zna i jest gotów pobłogosławić was duchową i doczesną samowystarczalnością.

Z poważaniem,

Pierwsze Prezydium

PROGRAM SAMOWYSTARCZALNOŚCI

DOKTRYNA I ZASADY SAMOWYSTARCZALNOŚCI

Samowystarczalność jest definiowana jako „zdolność, zobowiązanie i dążenie do zaspokajania duchowych i doczesnych potrzeb życiowych swoich własnych i rodziny. Kiedy członkowie stają się samowystarczalni, mają więcej możliwości, aby służyć innym ludziom i troszczyć się o nich” (*Handbook 2*, 6.1.1). Trzy kluczowe nauki pomogą nam zrozumieć, w jaki sposób prowadzić samowystarczalne życie:

Po pierwsze, samowystarczalność jest ważnym przykazaniem w planie zbawienia. Prezydent Spencer W. Kimball nauczał: „Kościół oraz jego członkowie mają przykazanie od Pana, aby byli samowystarczalni i niezależni” (zob. NiP 78:13–14). Odpowiedzialność za społeczny, emocjonalny, duchowy, fizyczny lub ekonomiczny dobrobyt każdego człowieka spoczywa w pierwszej kolejności na nim samym, w drugiej — na jego rodzinie i w trzeciej — na Kościele — jeśli dana osoba jest jego wiernym członkiem” (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], str. 116).

Po drugie, Bóg może zapewnić sposób na to, by Jego prawe dzieci stały się samowystarczalne, i uczyni to. „I celem moim jest zaopatrzyć świętych moich, bowiem wszystkie rzeczy są moje” (NiP 104:15).

Po trzecie, wszystkie sprawy, w tym doczesne potrzeby, są dla Boga duchowe (zob. NiP 29:34). Kiedy zobowiązujemy się, aby pełniej żyć ewangelią, możemy stać się bardziej samowystarczalni, zarówno docześnie, jak i duchowo. Prezydent Dieter F. Uchtdorf nauczał: „Dwa wielkie przykazania — aby kochać Boga i naszych bliźnich — są połączeniem doczesności i duchowości [...]. Są jak dwie strony jednej monety — doczesność i duchowość są nierozłączne” (Dieter F. Uchtdorf, „Zaopatrywanie w sposób Pański”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 53).

Pewne zasady ewangelii, które mogą pomóc nam osiągnąć większą samowystarczalność, obejmują pogłębienie wiary w Ojca Niebieskiego i Jezusa Chrystusa, zwiększenie posłuszeństwa, odpokutowanie za nasze błędy, korzystanie z wolnej woli w prawy sposób i służba bliźnim. Więcej informacji można znaleźć w broszurze *Moja podstawa: Samowystarczalność*.

„Samowystarczalność to owoc naszej pracy i podstawa wszelkich działań związanych z pomocą wzajemną [...]. Pracujmy na nasze potrzeby. Bądźmy samowystarczalni i niezależni. Zbawienia nie da się osiągnąć w oparciu o jakąkolwiek inną zasadę”.

THOMAS S. MONSON
(CYTUJĄC MARIONA G. ROMNEYA), „Guiding Principles of Personal and Family Welfare”, *Ensign*, wrzesień 1986, str. 3.

PROGRAM SAMOWYSTARCZALNOŚCI JEST KIEROWANY PRZEZ PRZYWÓDCĘ KAPŁAŃSKIEGO

Paliki Syjonu to bezpieczne miejsca, zapewniające ochronę wszystkim, którzy do nich wchodzą. Celem palika jest „[obrona] i [...] schronienie przed burzą i gniewem, kiedy będzie wylany [...] na całą ziemię” (NiP 115:6). Paliki to miejsca zgromadzenia, w których członkowie Kościoła mogą służyć i wzmacniać się nawzajem, stawać się jednością oraz otrzymywać obrzędy kapłańskie i nauki ewangelii (wprowadzenie do *Handbook 1*).

Pan powiedział do przywódców Kościoła: „Dałem wam [...] klucze [...] dla pracy służby i doskonalenia moich świętych” (NiP 124:143). Prezydent Dieter F. Uchtdorf nauczał: „Pański sposób dotyczący samowystarczalności obejmuje równowagę pomiędzy wieloma aspektami życia, włączając w to edukację, zdrowie, zatrudnienie, finanse rodzinne i siłę duchową [...]. W dużej mierze sami będziecie musieli ustalić, za kogo odpowiadacie. Każda rodzina, każda kongregacja, każdy obszar na świecie jest inny” („Zaopatrywanie w Pański sposób”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2011, str. 55).

Program samowystarczalności to narzędzie, którego prezydenci palika i biskupi mogą używać w związku z wyznaczonym im przez Boga obowiązkiem troski o biednych i potrzebujących.

Komitet ds. samowystarczalności w paliku

Aby zrozumieć i zareagować na potrzeby związane z samowystarczalnością w paliku, prezydium palika w ramach rady palika może zorganizować komitet ds. samowystarczalności w paliku. Komitetowi ds. samowystarczalności w paliku przewodzi członek prezydium palika. Komitet spotyka się regularnie, aby przeglądać plan potrzeb związanych z samowystarczalnością w paliku. Komitety ds. samowystarczalności w paliku są zachęcane do współpracy z radą biskupią ds. pomocy wzajemnej, aby poznać i zaspokoić te potrzeby.

W skład komitetu ds. samowystarczalności w paliku wchodzi zazwyczaj członek wyższej rady palika, członkini prezydium Stowarzyszenia Pomocy w paliku, przewodniczący rady biskupiej ds. pomocy wzajemnej oraz wszyscy powołani specjaliści ds. samowystarczalności w paliku. Innymi członkami komitetu mogą być członkowie prezydiów Organizacji Młodych Mężczyzn i Organizacji Młodych Kobiet w paliku, dodatkowi specjaliści w paliku oraz misjonarze.

„Nie jest potrzebna żadna nowa organizacja, która zajęłaby się potrzebami tego ludu. Wszystko, co jest konieczne, to zaangażowanie kapłaństwa Boga”.

HAROLD B. LEE,
„Admonitions for the Priesthood of God”,
***Ensign*, styczeń 1973,**
str. 104

Rola komitetu ds. samowystarczalności

W trakcie oceny i planowania sposobu zaspokojenia potrzeb osób i rodzin w paliku, komitet rozważa następujące kwestie:

- Nauczanie biskupów i rad okręgów doktryn samowystarczalności i wspieranie ich w ich obowiązkach.
- Opracowanie prostego planu wspierania biskupów i zaspokajanie potrzeb związanych z samowystarczalnością w paliku. Zobacz „Pytania do rozważenia przez komitet ds. samowystarczalności” na stronie 9.
- Przeprowadzanie regularnych spotkań dotyczących samowystarczalności i organizowanie grup poznających zasady samowystarczalności.
- W razie potrzeb, prowadzenie stałych szkoleń dla koordynatorów.
- Okresowe odwiedzanie spotkań grup poznających zasady samowystarczalności oraz przekazywanie biskupom i radom okręgów informacji o postępach członków.
- Gromadzenie i wskazywanie lokalnych zasobów dostępnych w społeczności lokalnej i w Kościele. Zasoby mogą obejmować imiona i nazwiska ludzi, którzy mogą pomóc, programy rządowe, oferty pracy itp. Miejscowy dyrektor działu służb ds. samowystarczalności może również zapewnić wsparcie w kwestii tego, jak gromadzić i udostępniać zasoby społeczne.

„Od zawsze główną nauką świętych w dniach ostatnich jest to, że religia, która nie ma mocy, by zbawić ludzi w życiu doczesnym, czy sprawić, że będzie się im powodziło i że będą szczęśliwi w tym życiu, nie może ich też zbawić duchowo ani przywieść ich do wywyższenia w życiu, które nastąpi”.

PREZYDENT JOSEPH F. SMITH, *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (2011), str. 163.

Specjalista ds. samowystarczalności w paliku

Jako specjalista ds. samowystarczalności w paliku (lub dystrykcie) może służyć siostra, brat lub para małżeńska. Pracując blisko z członkami komitetu, specjalista nadzoruje działania i zajęcia związane z samowystarczalnością w paliku. Specjaliści w paliku służą pomocą biskupom i innym przywódcom okręgu (*Handbook 2*, 6.3.3) i mogą pomagać członkom z potrzebami dotyczącymi edukacji, szkoleń, finansów rodziny i Nieustającego Funduszu Edukacyjnego, tam gdzie jest dostępny (*Handbook 2*, 6.2.5). W razie potrzeby biskup może powołać specjalistę ds. samowystarczalności w okręgu (lub gminie).

Do obowiązków specjalisty należą m.in.:

- Szkolenie biskupów i rad okręgów oraz zapewnianie im wsparcia, jeśli o to poproszą.
- Współpraca z komitetem ds. samowystarczalności w paliku przy koordynowaniu spotkań i organizowaniu grup.
- Przeprowadzanie szkolenia dla koordynatorów grup poznających zasady samowystarczalności przy wykorzystaniu broszury *Prowadzenie grup poznających zasady samowystarczalności*, dostępnej na stronie: srs.lds.org/facilitator).
- Okresowa obserwacja i wspieranie grup poznających zasady samowystarczalności.
- Udostępnianie członkom zasobów społecznych i kościelnych.
- Dopilnowywanie wypełniania sprawozdań na stronie: srs.lds.org/report.

W JAKI SPOSÓB CZŁONKOWIE UCZĄ SIĘ I DZIAŁAJĄ, ABY OSIĄGNAĆ SAMOWYSTARCZALNOŚĆ

Zaczyna się od rad biskupich i rad okręgów, które z modlitwą zastanawiają nad osobami, które mogą wynieść korzyść z udziału w grupie poznającej zasady samowystarczalności. Najlepiej jest wystosować osobiste zaproszenie do udziału w uroczystym spotkaniu (jeśli jest organizowane) lub bezpośrednio do udziału w zajęciach grupy poznającej zasady samowystarczalności. Dodatkowo rozważ zaproszenie osób, które mogą wzmocnić innych swoim udziałem i umiejętnościami (zob. NiP 82:18–19).

„Wolą Bożą jest, abyśmy byli wolnymi mężczyznami i kobietami, zdolnymi do rozwinięcia swojego pełnego potencjału pod względem doczesnym i duchowym. Pan pragnie, abyśmy byli wolni od upokarzających ograniczeń ubóstwa oraz więzów grzechu i abyśmy cieszyli się szacunkiem do samych siebie oraz niezależnością, abyśmy byli przygotowani we wszystkim do przyłączenia się do Niego w Jego królestwie celestialnym”.

D. TODD CHRISTOFFERSON,
„Wolni na zawsze, aby sami działali”, *Ensign* lub *Liahona*, listopad 2014, str. 19.

Członkowie spotykają się w grupach poznających zasady samowystarczalności

Zbawiciel nauczał: „Tam gdzie dwóch lub trzech zbierze się w moje imię jako jedność, tam ja będę pomiędzy nimi” (NiP 6:32). Grupy poznające zasady samowystarczalności to małe rady nastawione na działanie. Spotykają się razem, aby rozwijać umiejętności i wiarę wszystkich uczestników. Osobiste objawienia podczas spotkań grupy mogą pochodzić z różnych źródeł. Poza podręcznikami każdy uczestnik posiada wiedzę, doświadczenie i dary, które mogą pomóc innym w zdobywaniu wiedzy i w rozwoju.

Grupa zazwyczaj liczy od 8 do 12 osób, które spotykają się każdego tygodnia na dwie godziny.

W JAKI SPOSÓB DZIAŁA GRUPA

Uczymy się zarówno doktryny, jak i życiowych umiejętności

Podczas każdego spotkania grupy, uczestnicy omawiają doktrynalne zasady samowystarczalności, w tym ważność obrzędów. Zdobywają również praktyczne umiejętności, takie jak zarządzanie osobistymi finansami, znalezienie lepszej pracy, podniesienie poziomu wykształcenia czy założenie lub rozwinięcie małej firmy.

Grupy dokonują zobowiązań i zdają sprawozdania z postępów

Każde spotkanie grupy rozpoczyna się od zdania przez wszystkie osoby na forum grupy sprawozdania z postępów związanych ze zobowiązaniami z poprzedniego tygodnia. Następnie uczestnicy naradzają się wspólnie, identyfikując przeszkody i określając sposób ich pokonania.

Grupy poznające zasady samowystarczalności skupiają się na trzech rzeczach, które według Prezydenta Gordona B. Hinckleya są potrzebne osobom nowo nawróconym: skupiają się one na „przyjacielu, obowiązku i wzmacnianiu ‘dobrym słowem Bożym’ (Moroni 6:4)”.

PREZYDENT GORDON B. HINCKLEY, „Converts and Young Men”, *Ensign*, maj 1997, str. 47; zob. także Moroni 6:3–9

Uczestnicy opowiadają członkom swoich rodzin o tym, czego się nauczyli

Znaczna część nauki odbywa się poza spotkaniami grupy, gdy członkowie wypełniają swoje zobowiązania, wykorzystując nowe umiejętności. Uczestnicy w miarę możliwości powinni opowiadać członkom rodziny o tym, czego się nauczyli.

Uczestnicy wzmacniają się nawzajem jako „partnerzy do współpracy”

Uczestnicy są proszeni o to, aby każdego tygodnia wspierać i umacniać innych członków grupy. Ci „partnerzy do współpracy” pomagają sobie nawzajem w dotrzymywaniu zobowiązań poprzez regularny kontakt i słowa zachęty.

Koordinator kieruje cotygodniowymi spotkaniami grupy

Grupy poznające zasady samowystarczalności nie są nauczone przez nauczyciela, lecz kierowane przez koordynatora. Koordynatorzy nie prowadzą wykładu, ale realizują materiał kursu i zachęcają wszystkich członków grupy do udziału. Koordynatorzy tworzą atmosferę, w której Duch Święty może nauczać uczestników „[wszystkiego] co [mają] czynić” (2 Nefi 32:5; zob. także 2 Nefi 32:3).

Nieprzerwany postęp

W razie potrzeby specjaliści w paliku, wolontariusze lub nauczyciele domowi i nauczycielki odwiedzające mogą zostać wyznaczeni, aby sprawdzać postępy lub doradzać poszczególnym uczestnikom przez telefon lub osobiście. Komitet ds. samowystarczalności w paliku może od czasu do czasu organizować także spotkania osób, które ukończyły zajęcia grupy poznającej zasady samowystarczalności, aby uczestnicy mogli zacieśniać przyjaźnie, dzielić się przykładami i przeglądać zasady z materiału *Moja podstawa: Samowystarczalność*.

„Nie istnieje taki problem w rodzinie, okręgu lub paliku, który nie może być rozwiązany, jeśli poszukamy rozwiązań na sposób Pański poprzez naradzanie się — prawdziwe naradzanie się — ze sobą nawzajem”.

M. RUSSELL BALLARD,
Counseling with Our Councils, wyd. popr. (2012), str. 4

KTO POWINIEN BRAĆ UDZIAŁ W SPOTKANIACH GRUPY?

Ze spotkań grupy mogą skorzystać następujący członkowie: beneficjenci pomocy z ofiary postnej, osoby bezrobotne i zatrudnione poniżej kwalifikacji, osoby które niedawno wróciły z misji, osoby nowo nawrócone, mniej aktywni członkowie i samotni rodzice.

ZASOBY

Wsparcie pracowników Kościoła i wolontariuszy

Na każdym obszarze Kościół zatrudnia ludzi, aby pomagali w działaniach związanych z samowystarczalnością. Jedną z takich osób jest kierownik działu służb ds. samowystarczalności oraz inne osoby. Ci pracownicy wraz z pełnoetatowymi misjonarzami-seniorami mogą pomóc w szkoleniu komitetu ds. samowystarczalności w paliku, w celu zorganizowania grup poznających zasady samowystarczalności. Mogą również asystować komitetowi w identyfikowaniu i udostępnianiu społecznych i kościelnych zasobów lokalnych.

Podręczniki

Podręczniki związane z samowystarczalnością znajdują się w Bibliotece ewangelii i na stronie: srs.lds.org. Drukowane podręczniki można zamawiać na stronie: store.lds.org lub w kościelnych centrach dystrybucji.

PODRĘCZNIK	PRZEZNACZENIE	NUMER POZYCJI (do zamówienia)
<i>Moja ścieżka do samowystarczalności</i>	Spotkania dotyczące samowystarczalności	14068000
<i>Moja podstawa: Samowystarczalność</i>	Duchowe zasady i umiejętności	14067000 (Uwaga: znajduje się także w każdym zeszyt ćwiczeń)
<i>Założenie i rozwijanie firmy</i>	Zeszyt ćwiczeń	14678000
<i>Poszukiwanie pracy</i>	Zeszyt ćwiczeń	14072000
<i>Lepsza praca dzięki edukacji</i>	Zeszyt ćwiczeń	14066000
<i>Finanse osobiste</i>	Zeszyt ćwiczeń	14863000
<i>Prowadzenie grup</i>	Szkolenie koordynatora	Wyłącznie on-line

„Bez samowystarczalności nie można rozwijać wrodzonego pragnienia służby. W jaki sposób możemy coś dać, jeśli nic nie mamy? Pokarmu dla głodnych nie można wziąć z pustych półek. Pieniądzy na pomoc potrzebującym nie zaczerpnąć się z pustego portfela. Zrozumienia i wsparcia nie może udzielić osoba wygłodniała emocjonalnie. Nauka nie może pochodzić od osoby nieuczonej. A przede wszystkim, duchowe przewodnictwo nie może przyjść od osoby słabego ducha”.

MARION G. ROMNEY,
„The Celestial Nature of Self-Reliance”, *Ensign*,
listopad 1982, str. 93.

Spotkania dotyczące samowystarczalności

Zazwyczaj członkowie rozpoczynają ścieżkę ku samowystarczalności od uczestnictwa w uroczystym spotkaniu (choć nie jest ono konieczne). Broszura *Moja ścieżka do samowystarczalności* może pomóc w prowadzeniu dyskusji.

Filmy szkoleniowe i historie zakończone sukcesem

Materiały szkoleniowe i filmy przedstawiające historie zakończone sukcesem są dostępne on-line na stronie: srs.lds.org/videos.

Centrum zasobów samowystarczalności

Palik może podjąć decyzję o stworzeniu centrum zasobów samowystarczalności, aby zaspokoić potrzeby, które wykraczają poza możliwości grup poznających zasady samowystarczalności. Takie „centrum” może być fizyczną przestrzenią użytkowaną wspólnie z centrum historii rodziny i może zapewniać członkom grupy dostęp do komputerów. „Centrum” może być też wirtualną inicjatywą, dzięki której członkowie grupy będą mieli dostęp do lokalnych zasobów i materiałów on-line. Jeśli centrum jest fizycznym miejscem, każdy palik powinien podjąć decyzję, jak często centrum będzie otwarte i kto będzie stanowił jego personel.

Pytania do rozważenia przez komitety ds. samowystarczalności

- Jakie potrzeby związane z samowystarczalnością istnieją wśród osób i rodzin na naszym obszarze?
- W jaki sposób możemy wspierać biskupów, kwora i Stowarzyszenie Pomocy w ich roli związanej z troską o biednych i potrzebujących?
- W jaki sposób możemy pomóc biskupom i radom okręgów w zidentyfikowaniu i zaproszeniu osób, które powinny wziąć udział w naszych działaniach związanych z samowystarczalnością?
- Co możemy zrobić w trakcie działania grup poznających zasady samowystarczalności i po ich zakończeniu, aby lepiej wspierać ich uczestników?
- W jaki sposób możemy lepiej pomóc osobom, które nie mogą wziąć udziału lub ukończyć zajęć grupy poznającej zasady samowystarczalności?
- W jaki sposób możemy lepiej wykorzystać talenty, umiejętności i fachową wiedzę członków z naszego obszaru?
- Jakich zasobów kościelnych lub społecznych potrzebują nasi członkowie i w jaki sposób powinniśmy rozwijać i udostępniać te zasoby?
- W jaki sposób możemy wykorzystać nasze wysiłki związane z samowystarczalnością, aby realizować priorytety palika i okręgu? (Na przykład: pracę misjonarską, reaktywację członków, priorytety związane z młodymi dorosłymi stanu wolnego lub młodzieżą).
- W jaki sposób możemy pomóc osobom, które otrzymały środki z Nieustającego Funduszu Edukacyjnego (tam gdzie jest on dostępny), w ukończeniu nauki i spłaceniu pożyczek?

KOŚCIÓŁ
JEZUSA CHRYSTUSA
ŚWIĘTYCH
W DNIACH OSTATNICH

Dział służb
ds. samowystarczalności
NIEUSTAJĄCY FUNDUSZ EDUKACYJNY

